

PRAMENY SFRAGISTIKY

V literatuře již bylo zavedeno dělení pramenů na **prameny přímé** a **nepřímé**, přičemž **prameny přímé** jsou rozděleny na **hmotné** a **písemné**. Na tomto dělení není třeba nic měnit.

Sfragistik nejčastěji, alespoň u nás, zkoumá pečeť spojenou s originální písemností, typář, pečeť bez písemnosti, otisk typáře či odlitek pečeti. Teprve pak přicházejí ke slovu písemné prameny. Nečastějšími institucemi, kde sfragistik bádá, jsou tedy archivy a teprve pak další instituce zejména muzea.

Je naprosto pochopitelné, že větší význam z pramenů přímých pro sfragistiku mají ty hmotné, neboť zahrnují pečetidla, pečeti a odlitky. Mezi písemné prameny můžeme řadit pojednání o pečetích v příslušné době, zejména jde o právní knihy, úřední dokumenty včetně listiny samozřejmě listin i publikaci rozpoznání padělků, právní spisy Konráda de Mure, traktáty či účty za zhotovení pečetidla. Nebyla jim zpočátku věnována valná pozornost, avšak v poslední době se i na tomto poli lze setkat s prvními výsledky, jaké např. představují ustanovení Tovačovské knihy pro šlechtické pečetění. Ale cenné poznatky nám přinesou např. i koroborace listin, či dobové popisy v insertech diplomatického materiálu.